

PÄÄSIÄINEN, SIIS MIKÄ, MISTÄ, MIKSI?

KYYPELVUOREN RIITIT, JA LEMMINKÄISEN JA SUOMETTAREN HÄÄT VALHALLASSA

Pääsiäistä on taas vietetty, ja kuten joka vuosi, sen alkua ja merkitystä on vatvottu eri medioissa (meedioissa?) moneen otteeseen.

Mutta kuten on niin monissa tarinoissa jo tullut ilmi että kaikki elämä ja kielet ovatkin täältä Pohjolasta (Hyperborea) lähteneet, kuten Platon, Sokrates ja Herodotos ovat kertoneet, jo 2 500 vuotta sitten, niin kerrotaanpa tuo Pääsiäisenkin vietto täältä Suomesta, meillähän on runsaasti **Ukon perheen toiminnoista** kertovaa paikannimistöä Rasepurin ja Sipoon väiltä, aivan erikoisesti Helsingistä ja Sipoosta ja sen edustan saaristosta, **sekä taruaineistoa**, mutta eivät taruttakaan ole tyhjistä syntyneet!

Lähettelemme yhä pääsiäiskorttija joissa noita lentää luudallaan kissa ja TEE-pannu mukanaan, minne he menevät? Tietysti KYYPELVUORELLE, Sipoon Gumbo-kullenille, Akanpesän kukkulalle, sille samalle vuorelle jonka sisällä pitäisi olla se Lemminkäisen temppele, ja nimenomaan Pääsiäisenä.

He ovat niitä vanhempia rivi-noitija joilta oli evätty jälkeläisten teko, (silloin vain kauniit ja terveet...) jotka menivät sitä paikkaa siivoamaan Pask-(pääsiäis) juhlija varten (pask-pussi, munapussi, jokaisella valitulla miehellä...) Siellä niitä munia maalattiin, ja niiden sisältöä maisteltiin, nautittiin. Itse Noita-Akka, Ukon puoliso, (Ella, Gumma) saapui sinne Helistä tai Viapurista valvomaan niitä kevätpäivän tanssujen täydenkuun seremonioita (c-re-mån).

Sinne saapui myös niitä valittuja DIISOJA jotka ROS-sukuun (ruusu, terska) kuuluvina

saivat nauttia niiden sinne tulleiden maaherrojen munapussien sisällöstä, (suoraan "kraanasta") jotta olisivat olleet kiimaisia sitten kun Lemminkäinen heidät siitti nelikerroksisen torninsa kamarissa Sammonluodolla (Kustaanmiekka) heidän sitä vuoroaan odottaessaan Pukkisaaren (Vallisaari) rannalla, jonne heidät oli veneellä viety, ja josta on laulukin "Bocklandet´s vackra Maia", ja josta on tehty eräs kuuluisa maalauskin jossa nämä kiimaiset neidot ympäröivät Backhusta.

Todella, nämä ihmiset osasivat silloin jalostaa itseään, tämä paikkahan on ollut Bockin suvun hallussa, ihmisen siemen oli silloin arvossaan, kun taas tänäpäivänä, no, olkoon. Websterin sanakirja tietää kuitenkin kertoa että sanonnan "homo sapiens" (viisas ihminen) osa "sap-iens" tarkoittaakin ensisijassa **maistamista**, siis ihmisen mahlan maistamista, että onko se kuranttia !

Nuo noidat huvittelivat keskenään mm. noitakattila (hexkittel) jutulla. Luulisi että noitakattila on jokin rämä kuhmuinen kattila jossa on liskonhäntiä ja muuta noitaroinaa, vaan ei. Siinä nämä noidat ovat yläosastaan alasti ja hytkyttävät itseään ylös-alas ja laittavat yhden rintansa pyörimään yhteen suuntaan ja toisen toiseen suuntaan, ja niiden nännejä jos yrittää katsoa suoraan edestä niin että toisella silmällä seuraa toista ja toisella toista, niin kohta kupsahtaa selälleen kun siitä menee pää sekaisin, *tulee noidutuksi!*

Ukkokin oli siellä, Lemminkäisen temppeleissä, minne naisilla ei ollut asiaa, vastaan-

ottamassa niitä eri maista ja keskuksista tul-
leita maaherroja, jotka olivat keränneet ”met-
tä” kukin seuduillaan, nauttien hänkin tuo-
reesta medestä, asennossa 69. Mutta tämä
kaikki, oh niin kovin kauan sitten, *edellisen*
sivilisaation aikana.

Kuuluisa Pietarissa kulta- ja jalokivivers-
taan perustanut Carl Fabergén isä asui ennen
sinne menoaan Viron silloin ruotsinkielisellä
rannikolla, Sipoota vastapäätä, ja hän var-
maankin kuuli ja tiesi näistä menoista joita
vain Uden-maan ”rot”-kieliset asukkaat suo-
rittivat, silloin, ennen vuotta 1050, jolloin ne
päätyivät, Vatikaanin sotajoukon valloituk-
seen. Hän sitten teki ja teetti monilla suoma-
laisillakin mestareilla niitä mittaamattoman
arvokkaita ja kuuluisia kulta- ja jalokivimu-
nia joita varsinkin Aleksanteri III ja Nikolai
II sitten lahjoittivat puolisoilleen, hedelmäl-
lisyyden symboleina, Pääsiäisenä ja synty-
mäpäivinä. Tämä Kyypelinvuoren seremonia
käytiin läpi joka vuosi, kevätpäivän tasauksen
täydenkuun aikana. Silloin vielä noudatet-
tiin kuunkiertoon perustuvaa kalenteria, jota
Ilmatar seurasi, joutomaanantaineen ja mui-
ne uuden- ja täydenkuun pyhäpäivineen.

Mutta mikä se Pääsiäinen myös oli, ja
mistä meidän kielissämme ja maailmallakin
on runsaasti tarinoita ja todisteita, niitä kun
on runsaasti jopa pakana-ajaltakin, mutta
varsinkin kristillisyydskertomuksissa, on:

LEMMINKÄISEN JA SÄMETTAREN MAHTIHÄÄT, UUDEN KUNINKAAN SYNTYÄ, JOULUNA,

kerran sukupolvessa. Pääsiäisestäähän
on juuri yhdeksän kuukautta Joulun, uuden
kuninkaan (Ilmarinen) syntymään, Itämaan-
niemellä, (Estlandnäs- Vironniemi, väärin kir-
joitettu, ÖSTLANDNÄS) Helissä, jonne ikui-
sesti paikallaan pysyvä ja muun tähtitaivaan
jatkuvasti kiertämä POHJANTÄHTI ne kol-
me viisasta tietäjää, Ukon, Lemminkäisen ja
Ilmarisen, opasti, ja jota tähtitieteilijät ovat
turhaan koittaneet selvittää Lähi-itään ja ai-
kaan vähän yli 2 000 vuotta sitten.

Hääpari NOUSI Valhallassa (Susisaari)
seitsemän askelmaa (siitä meidän laulum-
me ”Lemmen seitsemäs taivas on meidän”) TAIVAASEEN (himmel, ohuesta harsokan-
kaasta tehty, auringon, kuun ja tähtitaivaan
kuvilla koristeltu *telttamainen pylvässän-
gyn peite*) tätä tilaisuutta varten korokkeelle
koottuun sänkyynsä, ja jota tilaisuutta juhli-
ttiin näyttävästi, kun tuleva puoliso, Suomen
Joutsen, maailman kaunein neito, oli ensin
valittu RÄFVAL.issa (ketunvaali, nyt Tallinna,
nainen on kauneimmillaan kuin kettu, viisas-
kin) Lemminkäiselle, pääsiittäjälle, puoliso-
ksi, synnyttämään uusi jumal-sukupolvi.

Heidän häitään juhliittiin laulaen, soittaen
ja tanssien, kuten vieläkin meidän häissäm-
me tanssitaan, lauletaan ja soitetaan, mutta
miten paljon mahtavammin? Nykyinen käy-
töntö on vain kalpea aavistus noista muinai-
sista mahtihäistä.

Tanssi oli FACK-ELD-DANS, eli **kiirastu-
litanssi** (kiiras = immentuska) jossa perheen
peikkopojat ja kuuttaret soihtuineen kiersi-
vät sänkyä tanssien, laulaen ja soittaen kai-
killa silloin jo olleilla soittimilla, rummuilla ja
symbaaleilla tahtia lyöden, ja jota koko ajan
hitaasti kiihtyvää soitantoa KAPPELIMESTARI
johti, aina huikeaan huipennukseen asti, an-
taen näin tahtia lemmeleikille (varmaan use-
ampi varvi !) josta sitten yhdeksän kuukauden
kuluttua, seuraavana Jouluna, piti syntymän
uusi uljas kuningas Uden-maalle ja kaikille
maailman ihmisille, jotka häntä sitten palvoi-
vat aurinko-temppeleissään. Kuningatar jos
syntyi, niin hän olikin Ilmatar, ja Kuu oli hä-
nen symbolinsa, ja kaikilla luonnonkansoilla
on ollut myös Kuulle temppeleitä.

Tuosta sanasta, fack, (fakki, avonainen
rasia tai kotelo jonne oli helppoa laittaa jot-
tain, vaikka kansio, *sisään, ottaa ulos, sisään,
ulos...*, nyt vain ”jotain muuta” kuin kansio. Ja
tästä on sitten tuo nyt kaikkien tuntema sana
levinnyt koko maailman (pikkupoikienkin)
tietoisuuteen. Sen alkuahan eivät mitkään
tuhmien sanojen sanakirjatkaan osaa kertoa.

Siispä Pääsiäisen vietto on täältä
Suomesta (oikeammin Så-mej, siemennä mi-

PÄÄSIÄINEN, SIIS MIKÄ, MISTÄ, MIKSI?

nua, siitä kuva Sipoon vanhan kirkon katoissa) kotoisin, vain täältä löytyvät tarinat ja paikannimet ovat siitä todisteena, vaikeita näitä voi "tieteellisesti" todistaakaan, todennäköisin syin kuitenkin..

Jänikset taas kuuluvat Pääsiäisen viettoon hanakan jälkeläisviettinsä ansiosta. Suomen ja Venäjän ihan ensimmäinen raja määritettiin vuonna 862 kulkemaan Neva-joen suun Jänissaarelta Laatokalle, sieltä Syväriä pitkin Ääniselle josta jokea myöten Vienanmeren Solovetskin saariryhmän toiselle Jänissaarelle. Se oli siitosraja, Lemminkäinen tällä puolen,

Rurik toisella puolen. (Lem, "se" raaja, ra - ja-kaa")

Mämmi vaan jää jotenkin arvoitukseksi, miksi sitä syövät vain Suomen karjalaiset ja Uden-maan rot-kieliset (memma) alunperin, ja vain Pääsiäisenä? Luultavasti se on säilyvyytensä ansiosta ollut paastonajan ruokaa johon on voinut sekoittaa myös mahlaa joka juuri niihin aikoihin nousee koivuun ja muihinkin niin feminiinisiin lehtipuihin, ja noidatkin....?

Leo Nygren